

290532

LT-COL. ST. OPRIS
DIN GRĂNICERI

NOTIȚE ZILNICE
DIN CAMPANIE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CU REGIMENTUL 68 INF.
IN CAMPANIE.

PREGĂTIREA DE RĂZBOI-MOBILIZAREA
ȘI LURTELE REGIMENTULUI IN DOBROGEA

1937

Lt. COL. ȘT. OPRÎȘ

DIN
GRĂNICERI

NOTIȚE ZILNICE
DIN
CAMPANIE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CU REGIMENTUL 68 INF.

IN

CAMPANIE

PREGĂTIREA DE RAZBOI, MOBILIZAREA

ȘI

LUPTELE REGIMENTULUI IN DOBROGEA

1937

*Inchin această modestă
lucrare, camarazilor din
al 68-lea Regiment de
Infanterie, morți pentru
Patrie.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IN LOC DE PREFAȚĂ.

Epopееle cele mai glorioase sunt, în marea lor majoritate, rezultanta sacrificiilor anonime, înfăptuite de un neam întreg, cutremurat de același fior sacru de entuziasm și năzuind spre aceleași idealuri comune de atins.

Străfulgerări de eroism antic, glorioase fapte de curaj supraomnesc, rămân deseori, învăluite în uitare și glia pe care răsare biruitoare printre schije, iarba verde a primăverii învălue în mormântul veșnic, trupuri în care altădată fremăta cântecul vieții, inimi în care pulsa înfrigurat dragostea de viață și de moșie.

Câte fapte de slavă, câte sacrificii neștiute s'au desfășurat sub semnul nului eroic anonim dealungul epopeiei marelui nostru război și cât sânge s'a risipit fără precupețire pe munți și plaiuri pentru înfăptuirea unui vis deapururi visat.

Aceste gânduri le-am încercat, într'una din zilele trecute, când mi-am recitat cu înfrigurare câteva din notele mele din timpul războiului, din care am mai publicat fragmente în volumul „Contribuțiuni asupra luptelor pentru apărarea Câmpulungului“.

Incurajerile măgulitoare ¹⁾ și bunăvoința cu care au

1) Scrisoare primită dela D-l General de Divizie în rezervă Lișcu Toma.

Pitești, 17. I. 1937.

Iubite Camarade Opriș,

Gestul D-tale frumos, mi-a procurat plăcuta ocazie să retrăesc momentele celor 30 zile — 2 Octombrie 1 Noembrie 1916, — cât am participat ca șef de Stat Major la Comandamentul Diviziei 22 Inf. A trecut întregul șir al tuturor sguuitoarelor clipe de atunci și mi-au

fost primite acele note fără pretenții literare, având drept scuză numai omenescul din ele, m'au îndemnat să public și însemnările mele din timpul luptelor din Dobrogea, note scrise înfrigurat febril, sub permanenta pândă a morții, multiplicată monstruos de gloanțele și obuzele distrugătoare.

Ele se prezintă așa cum le-am așternut pe hârtie atunci, fără retușeri sau artificii literare, fără preocupări stilistice. Ci scrise numai din impulsul lăuntric de a-mi mărturisi, de a-mi împărtăși mie însumi, anumite gânduri, anumite preocupări intime, pentru a nu se risipi în uitare, multe fapte vrednice de pomenire, care s'ar fi cufundat în anonimat.

răscollit în minte ceas cu ceas, zi cu zi fiecare fază, până și glonțul ce mi-a fost trimis de pe plaiul lui Pătru, pe care l'am prins în gulerul dolmanului, lângă școala din Lerești, cum și altor 2 gloanțe dintr'un șrapnel trimis de pe Mateiaș, pe care le-am primit deasupra capului, pe luminișul dela Est de dealul lui Trandafir, pe când duceam 2 companii din batalionul Maiorului Scurteanu în ajutorul Lt. Col. Stamate spre Trandafir, pentru executarea unui atac de noapte.

Nici unul nu mi-au fost vrăjmașe, primul glonț mi-a părliț puțin gulerul de blană, celelalte două mi-au pătat chipiul cu urme verzi și am simțit un ușor șoc. Dumnezeu mă ocrotea, căci numai grație lui am putut să ajung să-mi fac datoria de ostaș până la capătul isbândeii noastre și încheierea carierei.

Am citit și examinat cu toată atenția broșura D-tale și te felicit călduros pentru munca și prețiosul op ce ai întocmit, pentru imortalizarea vitejiei cu care s'au luptat ostașii Regimentului 68 dela comandant până la ultimul soldat, în grelele lupte dela Măgura, a căror consecință se poate spune că a fost salvarea Câmpulungului.

Îți mulțumesc din toată inima pentru exemplarul trimis, pe care l'am orânduit lângă altele două ce mai posed asupra luptelor dela Câmpulung, primul al D-lui C. Rădulescu Codin și Preotul I. Răuțescu -- unde Col. Grecescu Grigorie descrie luptele Reg. 70 Inf. -- Broșura este intitulată „Dragoslavele“.

Al doilea este al L-tului german Fritz Ortlepp -- luptele din regiunea Bran și Dragoslavele, tradus de Preotul I. Răuțescu -- broșură care mi-a fost procurată și oferită de fostul prefect pe atunci al județului Muscel -- Ion Giurculescu.

Bine înțeles lângă acestea două și cele trei volume ale D-lui C. Chirițescu, păstrez descrierea D-tale ca o frumoasă și trează amintire -- cu aceleași frumoase sentimente de totdeauna.

Camarad

General (ss) Lișcu

Imi amintesc limpede parcă ar fi astăzi. Eram atunci sublocotenent, plin de visuri eroice și entuziasm tineresc, proaspăt eșit de pe băncile școlii militare de infanterie și imediat repartizat Regimentului 68 Infanterie, în mijlocul căruia am făcut întreaga campanie a marelui nostru război.

Ei bine, suferințele și puținele bucurii, biruințele și înfrângerile dureroase, m'au legat adânc, indisolubil, printr' o profundă comuniune sufletească de soarta unității mele, în a cărei atmosferă frățească am deschis pentru prima oară ochii, în cariera mea ostășească.

2) Extras din scrisoarea D-lui Colonel D. Dobrescu, actualul Comandant al Reg. 68 Inf. :

Iubite Camarade,

Nu numai că am deschis-o, dar am citit-o cu lăcomie și contribuțiile D-tale la istoricul regimentului, mi-au fost isvorul cari mi-au ajutat a pune în picioare parte din istoricul acestui corp, istoric făcut cunoscut trupeii prin afișare în casa ostășească și unități spre a sluji de pildă și a ne ajuta în formarea sentimentului ostășesc oamenilor de sub ordinele noastre.

Cartea D-tale m'a furat zi de zi și pe măsură ce descopeream în ea câte un detaliu vrednic de cunoscut, mă familiarizam mai mult cu ea, mi se părea că o am decând e lumea și uitam datoriile ce aveam față de autorul ei.

Am cercetat-o și am confruntat-o și cu jurnalul de operațiuni al regimentului.

Nu vreau să-ți fac un compliment, dar nu mă pot abține de a vedea în lucrarea D-tale cea mai bună punere la punct a istoricului regimentului, care complectată așa cum este cu diferite schițe, ordine de zi, scrisori și fotografii, constituiesc nu numai pagini de istorie, ci chiar pagini de educație patriotică.

Avântul tineresc și disprețul de moarte al voluntarului Tiberiu Calotescu, care nu știu prin ce împrejurare nu erau consemnate în istoricul Corpului, și-au căpătat locul în istoric și tânărul vlăstar de erou figurează în tabelul ofițerilor morți cu gradul de „voluntar“ unde am hotărât să fie pomenit.

Frânturile din carnetul D-tale de campanie sunt prețioase contribuțiuni istorice, pe cari simple felicitări nu sunt suficient răsplătite.

Cu sinceră dragoste camaraderească

Colonel (ss) *D. Dobrescu* Cdt. R. 68 I.

1937 Martie 25. — Cahul.

Adjutant al regimentului, pe lângă distinsul Ct. al Rg-tului Colonelul Melecca, am urmărit deaproape, dela Dunăre la Carpați și din dealurile Muscelului până la apele Siretului, faptele eroice pe care le-a realizat viteazul nostru regiment.

Am plâns pe tovarășii mei de arme ofițeri și soldați risipiți dealungul gliei străbune, transfigurați de avântul vitejiei cu ochi strălucitori de beția jertfei; am urmărit cu iubire și înțelegere calvarul bravilor noștri flăcăi din Regimentul 68

De aceia, evocând într'o clipă de răgaz amintirile trecute și răsfoind între notele de campanie, am găsit necesar, ca o datorie de conștiință față de camarazii mei cari și-au făcut din plin datoria, să le dau luminii tiparului.

Ele apar neîmpodobite de horbota cuvintelor înaripate, desbrăcate de orice vesmânt strălucitor, în nuda lor autenticitate, căci în esență, n'au decât o scuză: este actul de recunoștință, omagiul pios pe care un vechi combatant îl aduce fraților săi de arme, morți pentru patrie și ideal.

Dacă vor găsi un cât de slab ecou în inimele celor ce au luptat și care se vor recunoaște în ele, voi continua cu publicarea acestor note, care vor cuprinde, în câteva broșuri: Retragerea, refacerea și luptele din partea a 2-a a campaniei.

Autorul

1 Mai 1937.

CU REGIMENTUL 68 INFANTERIE IN TIMPUL CONCENTRĂRILOR DIN 1914-1915, LA MOBILIZARE ȘI IN LUPTELE DIN DOBROGEA

Eram în anul I-ii al Școalei Militare Pregătitoare de Infanterie și lucram cu râvnă și stăruință pentru, a-mi asimila cunoștințele armei, căreia mă dedicasem.

Intr'una din zilele luni Mai 1914, venind dela instrucție, am fost chemat la cancelaria companiei de elevi, unde mi s'a încredințat un ordin Md. V., trimis de Reg. 68 Inf. prin care mi se făcea cunoscut că, în caz de mobilizare, voi comanda un ploton dintr'o companie a Reg. 68 Inf. cu garnizoana la Găești.

Terminasem instrucția și devenisem mobilizabil.

Acest ordin, a fost primul care m'a legat sufletește de Reg. 68 Inf. și cu care am fost sortit a face compania pentru întregirea Neamului.

Abia se terminase războiul în Balcani și se vorbea pretutindeni de un apropiat război, anticipându-se, că va antrena în el cea mai mare parte a popoarelor.

Bănuiam de pe atunci, că generația noastră va avea fericirea să împlinească visul secular: „*unirea tuturor Românilor*”.

Am terminat anul școlar în condițiuni destul de bune și după o veche tradiție, aveam dreptul, să aleg garnizoana unde trebuia să fac stagiul de două luni, prevăzut de regulamentul școalei.

Un ordin al Marelui Stat Major hotărăște că stagiul îl vom face în regimentele ude am fost repartizați pentru mobilizare.

Data prezentării la regiment coincide primelor declarațiuni de război, așa că toate prevederile tindeau spre realizare.

După primele declarațiuni de război și cu începerea ostilităților, în țară se creiase două curente: unul francofil, celălalt germano-fil.

Intrunirile publice se țineau lanț, cu scopul de a canaliza curente și a forma opiniunea publică.

Cel mai puternic curent, era pentru Franța.

Toată lumea aștepta înfrigurată desfășurarea evenimentelor.

Primele victorii germane neliniștește întreaga omenire, mai ales prin procedeul întrebuițat, producând o indignare generală.

Deși în aparență războiul părea că se va termina mai curând decât așteptările, în realitate însă complicațiunile apăreau din zi în zi și la intervale foarte scurte, noi declarații de război, prevesteau generalizarea războiului și durata lui.

Regimentul 68 Inf. a luat ființă pe ziua de 1 Aprilie 1914, având numai un Stat Major de regiment și o companie cadre.

Această companie cadre iv formă nucleul regimentului, care se completa cu rezerviștii din raza Cercului de Recrutare „Radu Negru“, din județele: Argeș, Dâmbovița, Teleorman și Vlașca.

Regimentul urmând a fi între cele din prima linie, chiar dela înființare, se simțea nevoia unei pregătiri serioase, atât din punct de vedere militar, cât și din punct de vedere al formării spiritului de corp. Acest lucru nici nu întârzie, întrucât Marele Stat Major a și luat măsuri în consecință.

Sub presiunea acelor timpuri tragice, când groaznicul pârjol mondial amenința să cuprindă lumea întreagă, regimentul concentrează rând pe rând contigentele de rezerviști, atât pentru a-și îmborsă instrucția, cât și pentru a executa lucrări de fortificație în munți, în regiunea Titești.

Comandant al Reg. 68 Inf, încă dela înființare, a fost Lt. Col. Melecca Gheorghe, un distins ofițer, absolvent al Școlii Superioare de Război, care de-a-lungul sbuciumatei noastre campanii era șeful care își cunoștea foarte bine

misiunea și știa cum să se achite cu adâncă înțelegere și competență de rolul însemnat ce i se încredinșase de Comandamentele superioare.

Neobosit, lucra zi și noapte pentru a organiza regimentul, atât din punct de vedere al instrucției ofițerilor

COLONELUL MELECCA GH.

Comandantul Reg. 68 Inf. — (1. IV. 1914 — 23. I. 1917).

și trupei cât și din acel al înzestrării lui cu cele necesare în vederea războiului.

În scurt timp, datorită perseverenței, destoiniciei lui, Reg. 68 Inf, s'a ridicat la nivelul unui corp de elită.

Lt. Colonel Melecca nu a neglijat nici educație morală a trupei și oridecâteori avea ocazie, o făcea cu toată dragostea și căldura comunicativă.

Prin cuvântări frumoase și bine simțite, oțelea sufle-

tele celor de sub comanda sa, ridicând moralul ostașilor și stimulând spiritul de sacrificiu, care e mai presus de orice în război.

Nu pot uita o clipă câtă satisfacție și mulțumire sufletească simțea Lt. Colonelul Melecca, când se vedea înconjurat de dragostea și încrederea subalternilor săi, când surprindea în privirile lor calde și tinerești, strecurându-se o undă din entuziasmul său nesecat.

... Anii 1914, 1915, 1916, sunt ani de muncă intensă și perseverență; regimentul avea nevoie a-și completa partea materială în special echipamentul, pentru o înzestrare cât mai completă.

Depozitele noastre nu puteau satisface toate cerințele; importul devenise imposibil și trebuia să ne mulțumim cu industria din țară, care era foarte redusă.

Din această cauza s'au înființat în regiment ateliere speciale pentru a se confecționa o parte din echipament și tot ceia ce s'ar fi putut face cu mijloacele locale de care dispuneam.

În același timp, concentrările se făceau aproape fără întrerupere, dând posibilitatea ca instrucția să se facă în condițiuni excelente, iar legătura sufletească între ofițeri și trupă să se cimenteze din ce în ce mai mult.

În timpul concentrărilor se făceau dese aplicațiuni, în împrejurimile garnizoanei Găești, cu scopul de a se desăvârși instrucția ofițerilor și trupeii; iar la reședință se țineau conferințe și aplicațiuni pe hartă cu ofițerii, conduse personal de Lt.-Colonel Melecca, mijloc prin care s'a dat o pregătire temeinică ofițerilor de toate gradele.

Marele Stat Major deasemenea ne ținea la curent cu toate procedeele de luptă ce se întrebuintau de armele beligerante, tipărind o serie de broșuri intitulate: „*Observațiuni de Război*“ care erau secrete și se distribuiau ofițerilor activi și de rezervă.

În cursul iernei 1914—1915 din cauza evenimentelor care se precipitau vertiginos, și pentruca elevii plutonieri ai Școlilor Militare să nu piardă contactul cu trupa, s'au

Ofițerii activi și de rezervă ai Reg. 68 Infanterie în timpul concentrărilor din toamna lui 1914

luat dispozițiuni ca anul al II-lea de școală să-l facem în garnizoanele cele mai apropiate de reședințele regimentelor unde contam, garnizoane fixate de Marele Stat Major, prin directivele trimise în acest scop.

Elevii ce aparțineau Reg. 68 Inf. au fost repartizați să facă această școală în garnizoana Pitești, unde s'au organizat în mod admirabil cursuri pregătitoare sub conducerea Colonelului Scărlătescu, Comandantul Regimentului 4 Infanterie.

În urma acestor dispozițiuni, împreună cu camarazii mei de școală, am fost trimiși la Reg. 28 Inf. și împreună cu elevii din acel regiment și cei din Reg. 4 și 44 Inf., în total 33, am început școala.

Deosebit de școală, ni s'au încredințat plotoane de recruți din contingentul 1915, cu ajutorul cărora puneam în practică, directivele teoretice, studiate în cursurile noastre.

Profitul a fost destul de mare, deoarece pe lângă desăvârșirea cunoștințelor militare câștigate într'un mediu favorabil și cu un corp profesoral select, n'am pierdut nici un moment contactul cu trupa, ceea ce înseamnă imens de mult pentru complectarea instrucției noastre ostășești.

La 15 Iulie 1915, prin Înaltul Decret Regal No. 1595, promoția mea a fost înălțată la gradul de sublocotenent.

Concentrările continuând și în vara anului 1915, am fost rechemat la Reg. 68 Inf. împreună cu toți ceilalți camarazi ce aparțineau pentru mobilizare aceluși regiment.

Comandantul regimentului hotărăște să fiu adjutantul său și nu mult după aceasta, mi s'a încredințat și funcția de șef al biroului mobilizării; în această calitate am pregătit mobilizarea regimentului, în anul efectuării ei.

Cu cât ne apropiam de luna August 1916, așteptam din moment în moment intrarea noastră în război; obișnuții cu această idee, oțeliți sufletește și înconjurați de încrederea ostașilor noștri, așteptam cu toată nerăbdarea semnalul luptei care avea să însemne epopeea glorioasă a desrobirii fraților, de veacuri încătușați.

La începutul lunii August, Batalionul IV, sub comanda Maiorului Stoicescu Florea, fiind concentrat a pri-

mit ordin de a pleca spre Dunăre, urmând ca acolo, împreună cu alte batalioane, să formeze unități destinate pazei Dunării.

În noaptea de 8 August se primește ordin ca în 48 ore să concentrăm regimentul cu efectivele prevăzute în lucrările de mobilizare, efectuându-se rechizițiile prevăzute în tabela Md. N. litera C.

Ceasul mult așteptat se apropia.

Din notele ce posed — și datorită faptului că am fost cel mai apropiat de comandanții cari s'au succedat la comanda Reg. 68 Inf. și 44/68 Inf., grație misiunii ce-o îndeplineam, voi încerca să descriu zi cu zi, operațiunile la cari a luat parte regimentul, fără vreo pretențiune literară, ci numai din dorința de a împărtăși sincer și direct, o parte din activitatea desfășurată de Reg. 68 Inf. în războiul pentru întregirea Neamului.

Deși contribuția este mică, față de efortul general pentru marea operă de întregire, totuși, e bine de a fi cunoscută în detaliu, căci din împletirea armonioasă a tuturor eroismelor anonime s'a creiat marea epopee a războiului nostru glorios.

CONCENTRAREA REGIMENTULUI

În noaptea de 8/9 August 1916, când s'a primit ordinul Diviziei XII-a pentru concentrarea regimentului, la reședință nu era decât compania cadre, ofițerii activi și reangajații cari constituiau cadrele regimentului.

În urma deselor concentrări, lucrările pregătitoare de mobilizare erau perfect puse la punct; fiecare știa unitatea și atribuțiunile ce va îndeplini în caz de război.

Magaziile de mobilizare erau aranjate pe unități, cu efectele ajustate pe oameni încă din timpul concentrărilor anterioare.

Concentrarea regimentului s'a făcut prin ordine de chemare individuale, înaintate șefilor de posturi de jandarmi prin delegați speciali ai regimentului, mijloc prin care toți oamenii chemați au primit ordinele la timp.

Totuși în ziua de 12 August aveam o lipsă cam de 5⁰/₀ din efectivul chemat. Această lipsă își are explicația ei firească. Timpul dela primirea ordinelor de chemare și până la plecarea regimentului fiind numai 3 zile, a contribuit ca vagoanele C. F. R. să fie extrem de aglomerate. Îmi reamintesc că nu se luaseră măsuri pentru înființarea de trenuri militare, în vederea transportului concentrațiilor, fapt care a determinat ca o bună parte din cei chemați la datorie să rămână prin gări, întârziind astfel dela concentrare.

Rechizițiile s'au luat din centrele ordonate prin lucrările de mobilizare.

În ceea ce privește modul de executare al rechizițiilor, am de făcut o următoarea observație :

Rechizițiile au fost aduse la regiment într'o stare cât se poate de rea.

Caii slabi, căruțele în majoritate deteriorate, hamurile aproape imposibil de a fi folosite.

Această stare de lucruri o atribui faptului că cei însărcinați cu executarea rechizițiilor (primarii și jandarmii) nefiind pătrunși de înaltul scop al operațiunilor, au menajat pe cei cu stare și nefiind în epoca mobilizării propriu zisă, au executat mai întâi pe cei nevoiași.

A trebuit să se risipească în mod inutil o energie proaspătă, pentru a le pune în stare de utilizare.

La plecarea din garnizoană, regimentul se prezenta în condițiuni cât se poate de bune ; trupa era bine instruită, echipată și cu moralul foarte excelent.

Plecarea spre marele necunoscut al războiului a fost precedată de o slujbă impresionantă, în cadrul căreia Colonelul Melecca, Comandantul Regimentului, a ținut o cuvântare vibrantă de avânt și entuziasm generos.

Îmi reamintesc și acum, cu emoție fremătătoare, cuvintele calde rostite cu glasul său sonor, în care vibra o undă de emoție, dar și de spontan entuziasm :

„Iubiți ostași ai Reg. 68 Inf.“

„Părăsind garnizoana de reședință, ceasul suprem pare a se apropia.

„Frații noștri de dincolo de hotare sângerează luptând

pentru o cauză afară de năzuințele lor, fiind forțați a apăra pe proprii lor asupritori.

„De Armata Română — și deci de voi — va depinde în curând scăparea de sub stăpânirea străină a fraților de peste munți și de pe plaiurile Bucovinei; cu sacrificiul vostru de sânge se va uni pe veci românii din cele două părți ale munților Carpați.

„Treceți Carpații ca șoimii și priviți-vă frații cari așteaptă dela voi salvarea.

„Sunt mândru de regimentul meu și sunt convins că fiecare ofițer, subofițer și soldat va ști să-și facă datoria contribuind astfel la înfăptuirea unirii.

Suntem generația cea mai fericită, căreia evenimentele îi va da posibilități de împlinirea visurilor de veacuri ale poporului român.

„Cu credință în Regele nostru brav și în bunul Dumnezeu, să mergem cu bărbăție și curaj, acolo unde ni se deschide drumul spre glorie“.

După evocarea acestei scene mișcătoare, pe care nu poți să ți-o amintești fără să nu simți fiorul acelor clipe de supremă încordare nervoasă și fizică, voi încerca să schițez, în mod succint, organizarea și efectivele regimentului la data plecării din garnizoana Găești:

Regimentul era constituit dintr'un stat major de regiment, 3 batalioane a 4 companii pușcași și o companie mitraliere a 4 piese; trenul de luptă și cel regimentar.

Organizarea cea prevăzută prin tabela de efectiv.

Ofițeri: 3 ofițeri superiori, 53 ofițeri inferiori, 5 ofițeri asimilați; în total 61 ofițeri.

Ordinea de bătae a regimentului până la comandant de companie inclusiv.

Statul Major al Regimentului.

Comandant	Melecca Gh.	Colonel activ
Ajut. Comand.	Calotescu C-tin	Lt. Col. activ
Ofițer Adjutant	Opriș Ștefan	Sub. Lt. activ
Medic	Băcăoanu C-tin	Lt. rezervă
Farmacist	Porăscu Nicolae	Sub. Lt. rezervă
Ofițer cu Aprov.	Popescu A. Ioan	„ „ „

Ofițer contabil	Angelescu Mihai	Adm. Sub. Lt. activ
C-dt. Tren. luptă	Angelescu Ioan	Sub. Lt. rezervă
Aj. Of. cu îmbrăc.	Florescu Ioan	Elev Ad-ție activ
Preot	Lazăr Popescu	— — — —

Batalionul I

Comand. Batal.	Calotescu C-tin	Lt. Colonel activ
Adjutant	Petrescu C. Ioan	Sub. Lt. rezervă
Medic	Roșianu Dumitru	Medic Sub. Lt. rez.
Comp. I-a.	Georgescu Vintilă	Locotenent activ
Comp. II-a.	Dobrescu G-ghe	" "
Comp. III-a.	Mihăescu Alex.	Căpitan "
Comp. IV-a.	Măleanu Gheorghe	Locotenent "

Batalionul II

Comand. Batal.	Măruță Ioan	Maior activ
Adjutant	Augustin Mircea	Sub. Lt. rezervă
Medic	Băcăoanu C-tin	Medic S-lt. rez. este și Md. St. M. Reg.
Comp. V-a.	Tomescu Ioan	Locot. activ
Comp. VI-a.	Băiulescu Ioan	" rezervă
Comp. VII-a.	Negulescu Gh.	Căpitan activ
Comp. VIII-a.	Teodoru Ioan	Locot. rezervă

Batalionul III

Comand. Batal.	Veleanu Cristofor	Căpitan activ
Adjutant	Angelescu Virgil	Sub. Lt. rezervă
Medic.	Cornea G. Ioan	Medic Sublt. activ
Comp. IX-a.	Gheorghiu Ioan	Locot. rezervă
Comp. X-a.	Hagi N. Aureliu	" "
Comp. XI-a.	Pantelemon Mihail	Căpitan rezervă
Comp. XII-a.	Alexandrescu Paul	Locot. rezervă

Compania de Mitraliere

Comand. Comp.	Dan Vasile	Locot. activ

Bateria 53 m/m

Comand. Baterii	Pădure Radu	Locot. rezervă

Trupă : 126 subofițeri, 289 caporali și 2326 soldați ;
total 3114 trupă.

Cai : 28 cai ofițerești, 5 cai șea, 303 cai ham, 32
cai samare ; *total 368 cai.*

Vehicule : 14 chesoane munițiuni, 3 ambulanțe, 3
trăsuri de terasieră, 4 trăsuri bagaje, 14 trăsuri subzistență,
43 trăsuri rechiziții ; *total 81 trăsuri.*

Regimentul era gata mobilizat în a treia zi după primirea ordinului.

În noaptea de 11.VIII regimentul primește ordin ca în seara zilei de 12/13.VIII, să îmbarce în trei trenuri în gara Găești cu destinație necunoscută.

În consecință, în noaptea de 12/13. VIII. 1916, regimentul începe îmbarcarea cu Batal. I-ii la ora 3.30 a. m., al II-lea Batal. la ora 7.30', iar al III-lea Batal. la ora 11.30'.

Deși totul a decurs în cea mai perfectă ordine, din punct de vedere al disciplinei trupei, îmbarcarea a întâmpinat greutăți și întâzieri din cauza lipsei de rampe și a liniilor de garaj insuficiente.

Aceste neajunsuri în parte s'ar fi putut înlătura, dacă Comandamentele superioare s'ar fi sesizat de rapoartele ce se făcuseră din timp pentru a le înlătura.

Rampa gării Găești era mică și nu putea deservi decât două vagoane.

Afară de aceasta era așezată în capul liniei moarte, pentru care motiv, după fiecare operațiune de încărcare urma o manevră care dura 20—30 minute.

Din cauza acestei manevre de dute-vino, regimentul nu a putut face uz nici de rampele mobile.

Pentru ca operațiunea să se facă cât mai repede, s'au întrebuițat magaziile de mărfuri ale gării, pe unde s'au îmbarcat în cea mai mare parte caii.

Deasemenea, din cauza lipsei liniilor de garaj, garniturile destinate îmbarcării regimentului, ședeau depozitate în gările Mătăsaru și Petroaia, contribuind prin aceasta și mai mult la întârzierea plecării trenurilor.

MERSUL OPERAȚIUNILOR DUPĂ PLECAREA REGIMENTULUI DIN GARNIZOANA DE REȘEDINȚĂ

În ziua de 14 August, trenurile noastre militare, s'au oprit la Slatina. — Primul tren a ajuns la ora 3.30' p. m., celelalte succedându-se la circa 3 ore, unul după altul.

Aci am primit ordinul de a cantona.

Cantonamentul destinat regimentului, era în comunele Pârlita și Cireșanul, situat la Nord Est de Slatina.

În noaptea de 14/15. VIII. 1916, telefoanele sbârâneau pretutindeni și din comunicările ce se transmiteau, am putut descifra, cu emoție și înfrigurare, comunicarea făcută de Ministerul de Interne, care comunica Înalțul Decret No. 2784, pentru declararea mobilizării Armatei Române, având următorul cuprins :

„Art. I. — Intreaga Armată se va mobiliza.

„Art. II. — Prima zi de mobilizare va începe pe la ora 12 în noaptea de 14/15 August 1916.

„Art. III. — Ordinea de bătae va fi cea hotărâtă prin planul de mobilizare.

„Rog luați măsuri pentru a aduce la cunoștință publică Decretul de mobilizare, prin mijloacele arătate prin art. 84 a regulamentului de mobilizare pentru autoritățile civile, precum și pentru aducerea la îndeplinire a celorlalte dispozițiuni din regulament“.

Ministru de Interne, (ss) MORTUN

Clopotele bisericilor au început să bată prelung, sărbătorește, iar corniștii și toboșarii primăriilor, anunța solemn mobilizarea.

Un ordin laconic al Diviziei convoacă pe Comandanții de regimente la școala din Slatina, la postul de comandă al Diviziei, unde trebuiau să se prezinte cu ipoteza Z.

O liniște impunătoare și adâncă s'a făcut în jur ; Comandantul Diviziei, Generalul Găiseanu Traian, într'o atmosferă gravă și de solemnitate, a dat citire ordinului de mobilizare ; se deschide ipoteza de război, stabilindu-se că locul unde ne aflăm concentrați era în apropierea celui prevăzut de ipoteză.

Ipoteza Z. a Reg. 68 Inf. prevedea că regimentul se va îmbarca în gara Găești pentru gara Strehaia, în a 7-a și 8-a zi de mobilizare.

S'au dat apoi instrucțiuni în vederea revederii instrucției, până când Marele Comandament ne va hotărî misiunea.

În dimineața zilei de 16 August a fost adunat întreg regimentul și s'a făcut cunoscut trupei decretul de mobilizare, care a fost primit cu entuziasm și strigăte de „ură“.

Preotul, Comandantul regimentului și Ajutorul, au ținut cuvântări de îmbărbătare, arătând motivele intrării noastre în război și marea misiune a generației noastre, chemată să înfăptuiască un mare și simbolic act istoric.

Dela 17—21 August 1916, regimentul fiind în zona de concentrare, a executat aplicațiuni tactice cu partidă dublă, începând cu batalionul și terminând cu brigada.

În după amiaza zilei de 21. VIII., conform ordinului primit dela Divizie, regimentul s'a pus în marș în direcția: Pârlita — Slatina — podul de peste Olt — Slătioara — Criva Piatra Olt.

Ordinea de marș era următoarea: Cartierul Brigăzi 23 Inf., Stat Majorul Regimentului, Batal. I-, Compania de Mitr., Batal. II și III urmate fiecare de trenurile de luptă, apoi trenul regimentar.

Cu această ocazie s'a făcut și un exercițiu de siguranță în marș, — În seara de 21. VIII. regimentul a cantonat în Piatra Olt și satul Criva. — În cursul nopții de 21/22. VIII., unitatea s'a pus apoi în marș spre gara Piatra Olt.

La Piatra Olt am găsit trenurile formate. Primul tren cu Batal. I, a plecat în dimineața de 22. VIII. ora 6.58, succedându-se și celelalte la ora 12.30' și 4.57' p. m.,

Destinația o aveam stabilită pentru Strehaia, adică zona de concentrare prevăzută prin ipoteza Z.

În ziua de 23. VIII. Batal. I a ajuns la Strehaia, punându-se în marș până în satul Cernaia pe Motru.

Batalionul II și III, probabil din cauza lipsei de calcul în planul transporturilor, au fost oprite toată ziua de 23.

VIII. în Filiași, și abia în ziua de 24. VIII au ajuns la Strehaia.

În cursul nopții de 24/25 VIII. se primește ordinul Diviziei, de a ne pune în marș în direcția Filiași, lucru care s'a executat imediat, așa că în ziua de 25. VIII ora 3 p. m. ajungem la punctul ordonat.

Aci se primește ordinul Diviziei, prin care ni se ordonă îmbarcarea din nou în ziua de 26. VIII. 1916, pentru o altă destinație.

Gara Filiași avea ordin ca îmbarcarea să se facă chiar în ziua de 25. VIII; cum însă trenurile militare nu sosiseră pentru noaptea de 25/26 VIII., am cantonat în Filiași.

În ziua de 26. VIII. la orele 7.30' d. m., a plecat primul tren din Filiași cu direcția Slatina — Pitești — Budești; celelalte două trenuri militare au urmat cam la 1—2 ore unul după altul.

În ziua de 28. VIII. ora 9 dimineața, primul tren ajunge la Budești, celelalte succedându-se la 2 ore.

Ajunși la Budești, s'a executat un marș cu direcția satul Crivățul, unde regimentul cantonează pentru noaptea de 29/30. VIII. 1916.

OPERAȚIA DEMONSTRATIVĂ DE TRECEREA DUNĂREI LA FLĂMÂNDA *)

După dureroasa victorie inamică dela Turtucaia, forțele bulgaro-turco-germane înaintau spre interiorul Dobrogei.

Inamicul ocupase Silistra, Bazargicul, și au trecut de vechea frontieră înainte de 1913.

Puținele noastre trupe, ce se aflau atunci în Dobrogea, ca și cele două divizii rusești, se retrăgea luptând pas cu pas, pricinuind inamicului pierderi destul de mari; incontestabil că pierderile noastre erau din cele mai dureroase.

Intențiunile inamicului erau de a pune mâna în timpul cel mai scurt posibil pe linia Cerna-Vodă-Constanța.

*) A nu se confunda cu trecerea dela Flămânda executată mai târziu.

Pus în fața acestei situațiuni critice, Comandamentul Român ia hotărârea de a executa o operațiune demonstrativă, cu scopul de a deruta pe inamic din ofensiva lui, si-lindu-l să deplaseze din rezerve, dând astfel posibilitate trupelor din Dobrogea să se reconstituiască.

În dimineața de 30 VIII. ora 7.15, se primește ordin ca regimentul să se pună în marș cu direcția Crivățul — Prundul Bellu.

Mărșăluind pe înălțimile terasei dunărene și expuși vederii observațiunilor terestre și aeriene inamice, se ia o formație prin flanc, înaintând astfel până aproape de Prundul Bellu. Aci am ajuns la ora 3 p. m., ocupând cantonament bivuac la marginea de Nord a satului.

În ziua de 31.VIII. s'au executat lucrări de sapă pe drumul dela Sud de lacul Grindul Voivodești, precum și la 1500 m. Est de satul Flămânda.

La 1 Septembrie 1916 regimentul intră în compunerea brigădei mixte, însărcinată cu executarea demonstrației de trecerea Dunărei. Această brigadă era compusă din Brigada 23 Inf., 1 divizion din Reg. 22 Art. și o Secție Pontonieri, puse sub comanda Colonelului Ștefănescu Dumitru. Ea avea însărcinarea să execute o demonstrație de trecere a Dunării în dreptul satului Rihahova, situat pe malul drept al Dunării.

Încă din zorii zilei de 1. IX. 1916, două comp. pușcași și cea de mitraliere din Reg. 68 Inf. ocupă o poziție pe malul stâng al Dunării, sub protecția cărora se instalează artileria la circa 4—500 m. N. de Dunăre, într'o pădure.

Secția de pontonieri deasemenea și-a adus pontoanele în apropierea Dunării.

La ora 6 dimineața artileria deschide un foc viu asupra malului drept al Dunării, în special asupra satelor bulgărești Rihahova și Babova.

Pontonierii încep un simulacru de aruncarea podului.

Restul brigădei mixte din care făceam parte, s'a adunat cam la 1½ km. Nord de satul Prundul Bellu, constituindu-se în două coloane. Fiecare coloană ia formația prin flanc contra focurilor artileriei, înaintând în acest fel până la 500 m. de malul Dunării.

Primul eșalon se răspândește în trăgători și înaintază astfel, până când ajunge în pădurile din marginea Dunării aproape de Flămânda, reconstituindu-se pe companii.

Întreaga desfășurare a fost observată de pe malul bulgăresc. Inamicul a stat inactiv, întru cât nu dispunea de nici un fel de trupă, cu care să opună rezistență.

La ora 5.45, pe unități mici, Batal. I și III s'a retras în vechiul cantonament din satul Prundul Bellu, rămânând numai Batal. II pe poziție.

În ziua de 2. IX. 1916 situația a rămas neschimbată.

În aceeași zi s'a văzut scurgându-se o coloană de circa un batalion și numai când s'a primit ordinul de a înceta operațiunea, inamicul a tras câteva proiectile, fără însă a ne pricinui vreo pierdere.

Cred că într'o mică măsură, demonstrația și-a atins scopul, deoarece a pus într'o oarecare derută comandamentul inamic.

S'au făcut și oarecari deplasări de trupe, care nu au putut veni însă fața sectorului unde s'a efectuat demonstrația, decât după 48 ore.

În această operație demonstrativă, s'au distrus mai multe case și incendiat câteva șire de paie din satele Rihahova și Babova.

Chiar în ziua terminării operațiilor (2 Septembrie după amiază) se primește ordinul Diviziei 12, ca regimentul să plece imediat la gara Comana pentru a se îmbarca.

În urma acestui ordin, Batal. I și III s'au pus în marș, ajungând la Comana la ora 7.30, p. m.

Batal. II ce era la Dunăre, a ajuns la Comana după două ore.

Trenurile militare erau deja formate și imediat a început îmbarcarea. Primul tren a plecat la ora 11 p. m., celelalte succedându-se din două în două ore.

În ziua de 3 Septembrie s'a continuat călătoria cu trenul, pe itinerariul Comana — București — Brăila, unde am ajuns în seara aceleiași zile.

Acți, în timpul nopții de 3/4 Septembrie 1916, regi-

mentul s'a imbarcat în șleperi cu destinația Brăila — Cerna-Vodă.

Călătoria pe Dunăre până la Cerna Vodă a continuat în ziua de 4, noaptea de 4/5, iar în dimineața zilei de 5 Septembrie am ajuns la Cerna-Vodă, începând imediat debarcarea.

Eram destinați a întări trupele româno-ruse ce luptau în Dobrogea.

Operațiunile din Dobrogea

Pierderea Turtucaiei și înfrângerea armatei noastre în Dobrogea, au avut consecințele știute asupra ansamblului operațiunilor Armatei Române.

Comandamentul Român a fost obligat să oprească înaintarea victorioasă a trupelor din Transilvania și luând unități de pe acest front, le-a dus în Dobrogea, pentru a putea opri pe inamic și a salva cel puțin linia Cerna Vodă — Constanța.

Astfel s'au luat de pe celelalte fronturi Diviziile 2, 5 și 15, cari împreună cu Diviziile 9 și 19 Române, cu 4 Divizii Ruse, dintre care una de cavalerie, și una Sârbă, se organizează chiar sub presiunea inamicului armata din Dobrogea, sub comanda Generalului rus Zaiontchikowsky.

Această armată de Dobrogea era pusă sub ordinele superioare ale Comandamentului Armatei III-a Română.

Cam la începutul lunii Septembrie, după lupte disperate date de puținele noastre forțe, inamicul ajunge în fața frontului Rașova-Tusla, care acoperea linia Cerna-Vodă-Constanța.

Pentru că pierderile trupelor noastre erau foarte mari și sorții de isbăadă erau de partea inamicului, Comandamentul nostru trimite Divizia 12, pentru a întări trupele Româno-Ruso-Sârbe, care erau angajate în lupte foarte serioase la Amzacea și Topraisar.

În ziua de 5 Septembrie, după sosirea noastră la Cerna-Vodă, am plecat în marș forțat spre Peștera, unde am ajuns noaptea și am și bivouacat.

Luptele erau în curs. Pe tot timpul marșului am întâlnit grupuri, grupuri de răniți.

În zorii zilei de 5 Septembrie 1916 primim ordinul de operație No. 46 al Diviziei 12, care între alte puncte prevedea :

„Divizia 12 Română, va forma rezerva generală, care va rămâne până la noi ordine la Peștera, trimițând un regiment și un divizion la Mamut-Kuius.

În acest scop, Comandamentul Brigadei 23 Inf., va porni imediat Reg. 68 Inf. și un divizion din Reg. 22 Art. la Mamut-Kuius, unde va lua legătură cu Domnul General Simansky“.

Conform acestui ordin, regimentul s'a adunat pe batalioane în bivuacurile ce le ocupa, iar Colonelul Melecca, ducându-se la fiecare din unități, le adresează calde cuvinte de îmbărbătare.

Ziua hărăzită ca Reg. 68 Inf. să primească botezul sângelui, sosise.

Regimentul se încolonează împreună cu divizionul din Reg. 22 Art. de sub comanda Maiorului Paplica, și se îndreaptă spre Mamut-Kuius,

La Mamut-Kuius ne oprim în apropierea postului de comandă al Generalului rus Simansky, care comanda grupul de divizii Ruso-Româno-Sârbe, Colonelul Melecca se duce pentru a se prezenta și primi ordine.

Din nefericire, Comandamentul Generalului Simansky era insuficient informat asupra situației.

Expunând situația generală, Comandantul Rus ordonă că momentan nu e nevoie de infanterie ci numai de artilerie, fapt pentru care trimite în acțiune divizionul Maiorului Paplica; regimentul rămâne în rezervă la Mamut-Kuius, așteptând ordine.

Cam pe la ora 10 situația generală devenise foarte critică.

Colonelul Melecca este chemat de Generalul Simansky, care-i ordonă a lua sub comanda sa Brigada 10 din Divizia V, care sportă cu trupele Reg. 68 Inf. și cu o baterie din Reg. 22 Art. de sub comanda Căpitanului Popescu C., să atace și să ocupe Dealul Caciamac-Orman.

Regimentul, imediat ce primește ordinul, se pune în marș, urmând itinerariul: Mamut-Kuius — cota 135 — lătera *D.* Spapunar *Dere.*

Cam cu un km. înainte de a ajunge la cota 135, regimentul părăsește coloana de marș și înaintează peste câmp pe batalioane: Batal. I și III în linia I-a dela dreapta spre stânga, Batal. II înapoi și eşalonat spre stânga.

În fiecare batalion companiile erau dispuse pe două linii.

Bateria Căpitanului Popescu, în tot timpul înaintării a urmat regimentul.

Ajuns pe versantul de Nord al văii Spapunar, regimentul intrând în zona focurilor de artilerie inamice, trece în formație de luptă.

Desfășurarea regimentului s'a executat după principiile regulamentelor în vigoare și dădea impresia că ne găsim la marile manevre.

Deși focurile artileriei inamice deveniseră de o mare intensitate, trupele noastre au înaintat cu un viguros și splendid avânt.

În valea Spapunar am întâlnit desorganizate grupuri, grupuri de soldați și ofițeri din Brigada 10, cari fuseseră respinse de inamic, iar dealul Caciamac-Orman pierdut.

Pe figurile soldaților cari compuneau aceste unități și cari duseseră lupte grele zile de-a-rândul, se vedea groaza și deprimarea.

Hainele lor erau zdrențuite, figurile supte și livide, iar răniții cari scoteau gemete dureroase lipsiți totalmente de îngrijiri.

Frontul era complectamente străpuns și nu era nici o trupă constituită pe o rază aproximativ de 3 km. Cei cari rămăseseră erau puțini și grupați din loc în loc, opunând totuși o rezistență eroică ce merită toată admirația.

În mijlocul acestei situații tragice, focurile de artilerie și infanterie inamice, devin din ce în ce mai puternice, iar din rândurile regimentului nostru morții și răniții încep să cadă din ce în ce mai mulți, stropind cu sângele lor generos pământul Dobrogean.

Batalionul I de sub comanda Lt. Colonelului Calotescu C., înaintează sub focurile artileriei, până la versantul

de West al văii Spapunar, având ca prim obiectiv înălțimea cotei 130 dela Estul văii Curi-Kulak.

Batalionul III, de sub comanda Căpitanului Velleanu Cristofor, înaintază la dreapta Batal. I; iar Batal II sub comanda Maiorului Maruța I., în linia doua, înaintază în direcția înălțimei Caciamac-Orman.

La ora 1.37' p. m. regimentul primește următorul ordin telegrafic, dat de Generalul Găiseanu Traian:

„Ocupați tranșeele dela Caciamac-Orman și legați acțiunea Dv. ofensivă cu armata Sârbă și cu cele două batalioane din Reg. 243 Rus ce se găsesc la stânga.

Bateria Dv. deasemenea să sprijinească această mișcătoare ofensivă, împreună cu cele 6 baterii din Brigada 10 Inf., cărora să le dați ordin din partea Generalului Simansky ca să concure“.

În urma acestui ordin, Batal. I. a stabilit legătura cu divizia Sârbă, care era angajată în luptă cu inamicul la dreapta noastră.

Cu cele două batalioane ruse din Reg. 243 Inf. nu s'a putut face decât o legătură de foc.

Arteliera Brigadei 10 Inf. ne mai având munițiuni și suferind pierderi mari, a retras parte din baterii. S'a stabilit legătura cu unitățile care mai rămăseseră pe poziție.

Legăturile între unități se făceau prin releuri și ofițeri adjutanți, cari funcționau relativ greu, din cauza terenului complet descoperit.

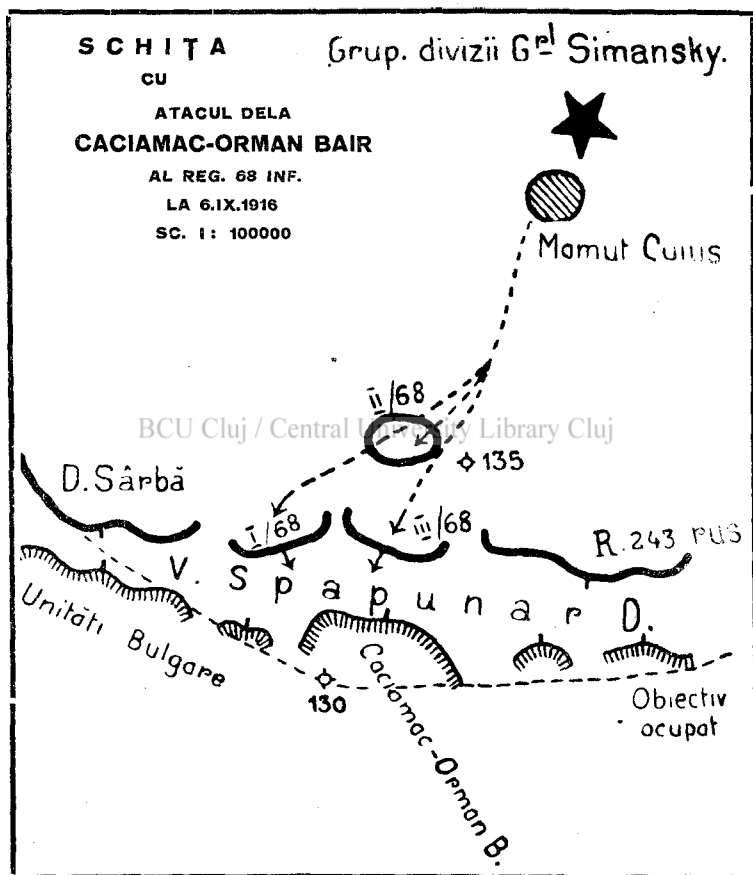
Cu Comandamentul Diviziei se pierduse aproape complet legătura și zadarnic s'a încercat a face legături prin firul existent al Comandamentului Rus.

În timpul înaintării, batalioanele au trimis recunoașteri pe flancuri și în direcțiile de înaintare. Aceste recunoașterii au fost primite cu focuri de mitraliere, infanterie și artilerie.

Tranșeele de pe versantul de Nord al dealului Caciamac-Orman sunt ocupate de trupe bulgare până la jumătatea pantei; inamicul ocupase această poziție respingând prin acțiunea lor trupele Brig. 10 Inf..

Trupele Brig. 10 Inf. au rezistat eroic; epuizate însă și copleșite de forțe superioare, au fost silită a da înapoi.

In acest timp aripa dreaptă formată din Batal. I și III de sub comanda Lt. Colonel Calotescu C-tin având companiile 1, 2, 3, 4 și 10 în linia întâia și companiile 9, 11 și 12 înapoi și spre dreapta, înaintează pe înălțimea Caciamac-Orman. După o luptă violentă inamicul este scos din prima lui linie (Nord de Caciamac-Orman), iar trupele noastre cuceresc poziția.

In acest fel s'a putut constata că trupele Brig. 10 Inf. au ajuns în ofensiva lor dincolo de cantonul care se găsea pe șoseaua Cocargea-Caciamac.

In timpul acestei înaintări eroice, ofițerii și trupa batalioanelor angajate la aripa dreaptă au fost mai presus de orice laudă.

Infanteria bulgară nu a primit lupta și se retrăgea din tranșee, mai înainte ca trăgătorii noștri să se poată angaja la baionetă.

Intre ostașii Reg. 68 Inf. cari și-au dat primul tribut de sânge, a fost Căpitanul Georgescu Vintilă, Comandan-
tul companiei 1-a, care a murit ca un brav în fruntea

Cpt. Georgescu Vintilă
mort la 6 Sept. 1916

companiei sale, în luptele pentru cucerirea dealului Caciamac-Orman.

Eroismul său superb merită să fie notat în aceste însemnări fugare, care poartă pecetea autenticității.

Rănit în picior, Căpitanul nu s'a lăsat pradă durerilor fulgerătoare; a continuat să-și îmbărbăteze ostașii tot în fruntea companiei sale dragi, până când o schije de obuz l-a isbit mortal în ceafă. Prăvălindu-se în țărână, ultimul său strigăt a fost: „Inainte băeți“.

Ofițer de elită, Căpitanul Georgescu Vintilă se bucura de tot dragul și respectul regimentului.

Prin moartea sa, unitatea a pierdut un ofițer destoinic și de mari speranțe.

A fost înmormântat cu un deosebit fast și plâns cu lacrimi calde de toți camarazii săi. Trupele ruse au ținut să-i dea onorurile cuvenite.

O a doua jertfă a regimentului, a fost Sublocot. de rezervă Constantinescu Athanasie, institutor de Găești, subaltern în Compania 1-a, a Căpitanului Georgescu Vintilă. Grav rănit la cap, a fost scris acestui distins ofițer de rezervă să moară în scurt timp după ce a fost evacuat la spital.

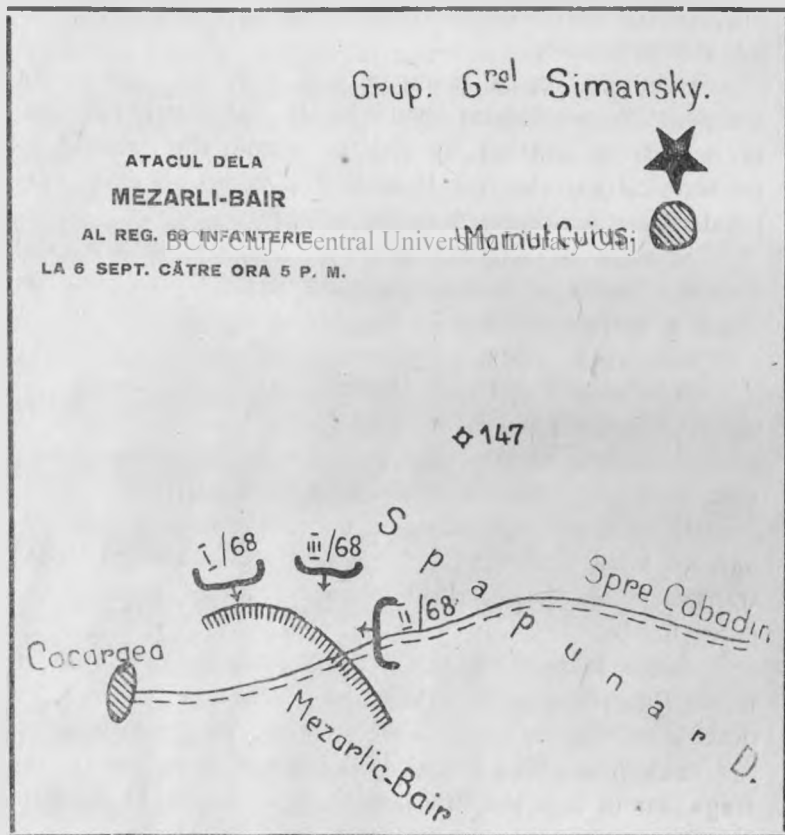
Cam pe la ora 2 p. m. a zilei de 6 Septembrie 1916, Batalioanele I și III terminând acțiunea ordonată, inamicul

retrăgându-se, la cererea de ajutor a Colonelului rus Isialsky unitățile s'au dirijat spre Vest, executând o mișcare cu dreapta înainte spre Buiuc-Mezarili-Bair, ocupând la Nord de acest deal cele două înălțimi care despart cele 3 văi paralele, dintre valea Diordingi — Orman și Spapunar.

Batalionul II în legătură cu Regimentul 243 Rus, care luptase spre Ca-

Sub-lt. rez. Constantinescu Ath.

ciamac, a înaintat în direcția cotei 174, de pe dealul Ciamicac Cocargea.

În tot acest timp, bateria de artilerie a Căpitanului Popescu C., a susținut atacul infanteriei noastre, trăgând asupra liniei inamice și asupra satului Cocargea.—Această baterie a fost nevoită să execute și contra baterie, asupra artileriei inamice, dela Cocea Iuc, cota 147, care se găsea dincolo de canton, în imediata apropiere a frontului inamic.

Atât Comandantul bateriei cât și tunarii acelei unități, merită toată lauda pentru acțiunea îndrăznească și de reală utilitate ce a întreprins în sprijinul infanteriei.

Sub ploaia focurilor infanteriei dușmane, a împins tunurile până la minima distanță de siguranță și adesea ori ajungând până la linia infanteriei chiar și printr'un foc bine nutrit și foarte eficace, a ajutat în mod efectiv, mișcarea de înaintare contribuind la ridicarea moralului infanteriei noastre,

Batalionul II, cu companiile 5, 6 și un ploton din compania 7, au înaintat până în dreptul cotei 147 (200 m. departe de canton), au scos pe inamic din poziție, ocupându-i tranșeele; restul comp. 7 și comp. 8 erau eșalonate înapoia dreptei, formând rezerva.

Și acest batalion, ca și celelalte două, cu tot focul violent al artileriei inamice, al mitralierelor și focurilor de armă, a fost la înălțime în tot timpul luptei.

Situația la ora 6 p. m. era următoarea:

Batalionul I și III cu frontul spre Sud, ocupau înălțimile dela Nord de Buiuc-Mezarli-Bair; iar Batalionul II, cu frontul spre West, călare pe șoseaua Cocargea-Caciamac, ocupând înălțimile dealului Caciamac-Orman.

Către orele 6 p. m. depe înălțimile dealului Spapunar, s'a văzut înaintând un regiment rus, care a ocupat tranșeele din napoia frontului, unde a rămas până la căderea nopții.

Lupta la aripa stângă a durat până la ora 7 30' p. m. — Bulgarii pentru a înfrânge rezistența noastră, au deschis un foc viu de artilerie și infanterie, pe tot frontul.

Sub protecția întinericului, bulgarii încep să se retragă, iar în fața noastră rămâne o perdeă slabă de forțe inamice.

O urmărire în cursul nopții era imposibilă; trupa

era complet obosită, iar mijloace de legătură nu existau.
Ne era teamă a nu cădea într'o ambuscadă.

O brigadă rusă, chiar în cursul serii (după ora 8 p. m.) după terminarea acțiunii noastre, ne depășește și sub protecția ei, regimentul se adună pe dealul Caciamac-Orman pe drumul ce duce pe valea Spapunar; serviciul de anteposturi fiind făcut de brigada rusă.

În cursul nopții, Reg. 68 Inf. s'a adunat în locul arătat mai sus, așteptând urmărirea și exploatarea succesului.

În această situație, în zorii zilei de 7 Septembrie, primim ordinul Generalului rus Meder, de a aștepta în valea Spapunar, unde vom primi instrucțiuni.

Pierderile în ofițeri și trupă erau destul de mari.

Deosebit de cei doi valoroși ofițeri de cari s'a vorbit în descrierea luptei: Căpitanul activ Georgescu Vintilă și Sublocot. rezervă Constantinescu Athanase, cari au murit ca niște viteji, regimentul a mai avut și următoarele pierderi:

Maiorul Măruță Ioan, Comand. Batal. II, cade rănit în momentul când se îndreaptă spre canton cu compania 7 și alți 7 ofițeri subalterni (sublocotenenți).

Trupa: 22 morți identificați, 230 răniți, 75 dispăruți.

Din cei dispăruți, nu cred să fi fost vreun prizonier; aceștia probabil că au murit, sau fiind răniți, au fost evacuați prin alte formațiuni.

În total: 2 ofițeri morți, 8 ofițeri răniți, și 327 soldați, morți, răniți și dispăruți; ceiace reprezintă un procent de pierderi de circa 15% ofițeri și 14% trupă, într'o singură zi de luptă. Totuși aceste sacrificii eroice n'au fost zadarnice.

Se câștigase o victorie frumoasă, prin oprirea și respingerea ofensivei inamice în acea zi.

Totuși n'am avut satisfacția adâncă a victoriei, de oare ce nu ni s'a dat posibilitatea s'o fructificăm continuând ofensiva;-pe de altă parte, Rușii, deși intervenția lor a fost tardivă, ne indignau prin aerele de fanfaronadă pe care le afixau, spunând că ei au fost factorii decisivi ai biruinței, atunci când realitatea era cu totul alta. Rolul

lor fusese acela al muștei la arat, din cunoscuta fabulă : ei n'au făcut în aceste lupte decât serviciul de ante-posturi în sectorul Regimentului nostru.

Legăturile în timpul acestei lupte, în cuprinsul regimentului s'au făcut mulțumitor, prin releuri de oameni și ofițeri adjutanți; cu Comandamentul Diviziei aproape deloc.

S'au făcut sforțări supra-omenești de a se putea stabili o legătură telefonică cu Divizia pe firul existent al Comandamentului Rus. După încercări de aproape o oră, s'a putut obține o convorbire cu Generalul Găiseanu Traian, când i sa raportat situația.

Am putut deduce următoarele:

—Comandamentul nostru nu era deloc în curent cu situația. Comandamentul Rus susținea că pozițiile inamicului dela Caciamac-Orman nu se cuceriseră, așa că abia la ora 6.30' p. m., prin comunicarea făcută de mine, s'a putut informa Comandamentul.

Un Comandament necunoscând situația, nu putea interveni. Artileria, deși puțină, a fost la înălțime și numărul mic al pieselor, a fost suplinat de curajul și eroismul tunarilor bateriei „Căpitan Popescu”.

Căpitanul Popescu, comandantul bateriei afectată ca sprijin Reg. 68 Inf., a fost mai presus de orice așteptare, activând în acele clipe de puternică încredare cu o rară abnegație și cu un ascuțit simț al realităților.

Infanteria susținută și-a menținut moralul și a acționat cu bărbăție și vigoare.

Din cauză că intrarea în acțiune a Reg. 68 Inf., s'a făcut imediat după debarcare, ambulanța divizionară deși nu era destul de bine organizată, îngrijirea răniților și evacuările lor s'a făcut în condițiuni satisfăcătoare, prin mijloacele postului de ajutor regimentar.

Regimentul a luptat având în vedere doctrina vechilor regulamente, ce încă erau în vigoare.

Desfășurarea s'a făcut ca la marele manevre și am credința că inamicul s'a crezut în fața unor forțe mult superioare.

Imi amintesc cum un ofițer de stat major rus, admira

regularitatea înaintării trupelor noastre și era mirat de existența Drapelului, care în timpul acestei lupte a fost lângă Comandant, iar trupa a știut să-L apere cu cel mai mare curaj.

Existența drapelului a salvat o situație, întrucâtva critică, când aripa stângă a unei companii a dat înapoi, iar la apariția Lui, ostașii s'au înapoiat și cu un spirit de sacrificiu admirabil, au respins pe inamic și au câștigat lupta.

În urma luptei dela 6 Septembrie 1916, s'a dat următorul ordin de zi de către Generalul Găiseanu Traian, Comandantul Diviziei 12-a. :

ORDIN DE ZI

„Excelența sa, Dōmnul General Simansky, Comandantul Grupului Ruso-Romāno-Sārb din Dobrogea, a binevoit prin ordinul de zi Nr. 15 din 8 Septembrie 1916, a exprima Comandantului și trupelor Diviziei 12-a adānca sa mulțumire pentru ajutorul ce i s'a dat de către această Divizie în luptele dela Cocargea și Caciamac Cuyus, cari au avut ioc în zilele de 6 și 7 Septembrie a. c.

Aducānd aceasta la cunoștința ofițerilor și trupei din Divizia 12-a, simt o deosebită mângāiere și satisfacție sufletească, vāzānd cā ofițerii și trupa din acest Comandament chemați a-și da tributul lor pe cāmpul de luptă, au știut din prima zi să dea dovezi de vitejie și de sacrificiu, într'un moment așa de critic la care au fost chemați a da sprijinul lor, deși parte din aceste trupe, Regimentul 60 și 68 Infanterie, abia debarcaseră în noaptea de 5/6 Sept. la Cerna Vodă, de unde au fost prin marș forțat, îndreptați spre cāmpul de luptă.

Rog pe Comandanții de Brigade și de Regimente, să aducā la cunoștința ofițerilor și trupelor de sub comanda lor, vīle mele mulțumiri și recunoștința adāncă ce păstrez bravilor cari s'au distins la primul botez de sānge.

Consider ca o datorie sfāntă din parte-mi a recunoaște în primul rând pe bravii luptători din Regimentul 60 și 68 Infanterie, pe Cāpitanul Popescu, ofițerii și trupa

din Bateria 3-a, Maiorul Paplica, ofițerii și trupa din bateriile 4, 5 și 6 din Reg. 22 Art. ofițerii și trupa din bateria 150 grea, cari au avut prilejul de a manifesta cei dintâi și al căror concurs eficace și în special al artileriei, au fost recunoscut de Comandanții trupei Ruse și Sârbe, alături de cari au luptat.

Sunt convins că și pe viitor, toți ofițerii și trupa din acest Comandament, vor ști dela soldat la general să fie la înălțimea misiunii lor, așa precum o cere simțul datoriei, greutățile și împrejurările față de un dușman atât de potrivnic aspirațiunilor și cauzei sfinte pentru care luptăm.

Aducând o pioasă amintire celor ce au căzut pe câmpul de luptă, exprim mulțumiri ofițerilor: Colonel Stoenescu, Lt. Isbășescu, Lt. Drăghiceanu, Lt. Repanovici, din Reg. 60 Inf. Sublocot. Teodorescu Nicolae din Reg. 68 Inf., cari deși răniți, au cerut să rămână în rândurile camarazilor, pentruca alături de dâșii, să ia parte la luptele viitoare.

Dat la Cuartierul Diviziei 12-a la Siribey-lunc azi la 9 Septembrie 1916“.

Comandantul Diviziei 12-a

GENERAL, (SS) GĂISEANU

In ziua de 7 Septembrie, regimentul a format rezerva de subsector în valea Spapunar, unde a rămas până la ora 6 p. m., când în urma ordinului Diviziei a 12-a s'a pus în marș spre Mamut-Kuius, urmând a cantona pentru acea noapte la Idris-Cuijus.

Idris-Cuijus fiind ocupat de alte trupe rusești, regimentul a rămas la Mamut-Kuius.

In ziua de 8 Septembrie în urma ordinelor superioare, regimentul pleacă dela Mamut-Kuius la Siribey-lunc, unde se pregătește prin recunoaștere de ofițeri, ocuparea unei pozițiuni din frontul Diviziei IX-a comandată de Generalul Petala Constantin.

In timpul nopții regimentul ocupă poziția cuprinsă între satul Mulciova și până la încrucișarea drumurilor ce vin dela Enigea la Cocargea (1500 m. West de cota 132).

Pozițiunea se ocupă cu Batalionul I, II și 2 companii

din Batal. III în linia întâia, și 2 companii din Batal. III în rezerva de regiment înapoia dreptei sectorului.

Inamicul ocupă tranșee la marginea satului Enigea.

În ziua de 9 Septembrie acelaș dispozitiv. Slab bombardament de artilerie.

În după amiaza zilei de 10 Septembrie, cam pe la ora 5 p. m., în urma ordinului primit dela Divizie, regimentul a procedat la predarea pozițiunilor ocupate, trupe Regimentului 3 Olt și chiar în noaptea de 10/11 Septembrie regimentul a fost împins spre stânga, ocupând tranșeele cuprinse între litera D din cuvântul Dichilitași și încrucișarea ce vine dela Enigea și Cocargea. Poziția a fost ocupată de două batalioane în linia întâia și un batalion (Batal. I) în rezervă; din Batal. I s'a lăsat Compania 4-a spre a păzi frontul cuprins între încrucișarea drumurilor Enigea—Cocargea (1000 m. West), care trebuia să fie ocupat de trupe din Regimentul 3 Olt.

Inamicul semnalat la Enigea, lucra la organizarea poziției în fața satului și mai ales în jurul Armanului. Lucrările lui nu puteau fi bine descoperite fiind camuflate de o porumbiște.

În timpul zilelor de 10 și 11 Septembrie, slab bombardament de artilerie și rare împușcături de patrulare.

După stabilirea trupelor pe poziție, s'a început imediat amenajarea tranșeelor existente și facerea de rețele de sârmă.

În decursul zilelor următoare: 12, 13, 14, 15, 16 și 17 Septembrie, regimentul ocupă aceleași pozițiuni cu acelaș dispozitiv al trupelor. S'a continuat cu amenajarea tranșeelor și cu facerea rețelelor de sârmă, parvenindu-se a se completa un întreg rând de rețele de sârmă pe 4 pari pe întreg frontul ocupat de regiment. Deasemenea s'au lucrat mai multe bordee pentru ofițeri, care nu erau prea solide, din cauza lipsei de lemne, dar care proteja contra spărturilor de obuze și contra intemperiilor. Serviciul de siguranță era făcut prin posturi înaintate de subofițeri, formând aproximativ la 200 metri înaintea primei linii o perdea de santinele îndoite. Acest serviciu era numai pentru timpul nopții, ziua însă toți se retrăgeau în tranșee,

unde erau puși numai observatori. Inamicul nu a încercat nici un fel de acțiune în acest timp; noi însă am trimis câteva patrule cu scop de a stabili frontul inamicului, din care cauză am avut 8 răniți.

În ziua de 18 Septembrie s'au trimis două plotoane din Compania 7-a în direcția satului Enigea, cu misiunea de a recunoaște posturile inamicului și forța lor.

Aceste două plotoane cu însărcinarea de mai sus, au început acțiunea la ora 10.30 a. m.

Din recunoașterea ofensivă executată, s'a putut deduce că inamicul se găsește la Enigea și că are întăriri de jur împrejurul Armanului dela N. E. Enigea. Înaintea posturilor inamice erau fixate rețele de sârmă.

Deasemenea s'a observat că la Sud-Vest de acel Arman, cam la 4—500 m. se găsește un tun de calibru mare.

La Sud de Arman, inamicul avea șanțuri de comunicație, în care circula în tot timpul zilei. Deasemenea după îmbrăcăminte s'a putut deduce că aveam în fața noastră trupe bulgărești.

În timpul apropierii plotoanelor de recunoaștere de tranșeele dușmane, inamicul a deschis un foc viu de artilerie, mitraliere și armă, din care cauză am avut 20 răniți (10 răniți de proiectilele artileriei și 10 de armă).

Odată cu lăsatul serii, cam pe la ora 6.30' p. m., cele două plotoane s'au retras pe pozițiune.

În această perioadă de timp și în legătură cu operațiunile armatei Româno-Rusă din Dobrogea, se pregătea trecerea Dunării pe la Flămânda a unei armate române, constituită din 5 divizii, care trebuiau să cadă în spatele dușmanului ce opera în Dobrogea.

Operațiunile ofensive ce urmează, în care intră și Reg. 68 Infanterie, au un scop demonstrativ, pentru afixa trupele Mareșalului Makensen (Comandantul suprem al trupelor Germano-Bulgare-Turce).

Aceste operațiuni ofensive demonstrative ale trupelor din Dobrogea, au adus și un succes destul de apreciabil, obținându-se de trupele Româno-Ruse un frumos succes la Amzacea și Topraisar, când s'au capturat dela inamic 7

tunuri, peste 5.000 arme, multe materiale și câteva mii de prizonieri.

În cadrul acestor operațiuni demonstrative și Reg. 68 Infanterie a operat după cum urmează :

În ziua de 19 Septembrie regimentul a continuat operațiunile demonstrative, cu scop de fixarea inamicului.

Din acțiunea întreprinsă s'a putut constata următoarele: Inamicul ocupa tranșee în dreapta și stânga conacului, având șanțuri de comunicație spre Sud de conac, paralele cu șoseaua ce duce la Enigea spre cota 82.

Recunoașterea din ziua de 19 Septembrie a durat dela ora 10 dimineața la 6,30 p. m., când în urma ordinelor Diviziei cele două plutoane s'au retras rămânând în timpul nopții același sistem de siguranță prin posturi înaintate de subofițeri.

În ziua de 20 Septembrie două plutoane din compania 10-a au fost deasemenea trinite în recunoaștere.

Au înaintat până la *i* din Cisme, ocupând botul de deal din fața șoselelor, unde au fost primiți cu focuri de artilerie dela Sud de conac și din valea Havas-Dere.

În urma ordinului Diviziei, la ora 12, s'a trimis și compania 4-a tot spre conac, cu intențiunea de a ocupa tranșeele inamice ce se găseau la 300 m. de plutoanele noastre înaintate. Din cauza focului prea violent al inamicului, trupele noastre nu au putut pune stăpânire pe tranșee și până la alte ordine s'au oprit la aproximativ 200 m. de frontul inamic, făcându-și adăposturi.

Pierderile suferite de regiment în timpul acestor acțiuni de recunoaștere din zilele de 19 și 20, au fost de : 1 soldat mort, 1 caporal și 14 soldați răniți.

În ziua de 21 Septembrie Companiile 5 și 9 împreună cu alte două companii din Reg. 68 Inf., primise ordin să facă o demonstrație și să pună stăpânire pe dealul dintre Cismi C. și Havas-Dere.

În dimineața de 21 a început înaintarea aceluia detașament pe mici fracțiuni ; la ora 4 p. m. detașamentul se găsea în luptă și ocupa frontul, având flancul drept în dreptul literei *D* din Dere și flancul stând în dreptul

literei I din Cisme. Lupta a continuat până la ora 5 p. m. când trupele noastre au primit ordin de a se înapoia la tranșeele de plecare.

Pierderile suferite de Compania 5-a și a 9-a, au fost de: 1 mort și 9 răniți; celelalte două companii din Rêg. 68 Inf. au avut pierderi pe care nu le cunosc.

În ziua de 22 Septembrie, tot în scop demonstrativ, pentru a hârțui pe inamic. — În această zi, urma ca trupele din stânga să ia ofensiva.

Patrurile noastre au fost primite cu focuri.

În această zi, s'a prezentat un detașament de 141 oameni dela partea sedentară a regimentului, pentru complotarea efectivelor, împreună cu Sublocot. de rezervă Mucenic Cristea.

În ziua de 23 Septembrie, se primește ordin de a se pune stăpânire pe dealul dela Nord de Enigea, cuprins între valea Havas-Dere și Cismi B.

Pentru executarea acestui ordin, batalionul III din regimentul nostru și un batalion din Reg. 60 Inf., începe acțiunea la ord. 8. 30'.

Chiar din primul moment al începerii înaintării noastre, inamicul a deschis un foc viu de artilerie și pe măsură ce ai noștrii se apropiau, un baraj puternic de focuri de armă și mitraliere. — Lupta a durat toată ziua de 23 și toată noaptea pe 23/24 Septembrie, în care timp trupele noastre ajunseseră până la obiectiv.

Vrășmașul a încercat 7 contra-atacuri în timpul nopții de 23/24 Septembrie, — Toata atacurile lui însă s'au isbit de rezistența dârză a trupelor noastre.

Trupele noastre ne mai putând înainta, s'au organizat la teren.

Unitățile din dreapta (Reg. 3 Olt) și cele din stânga (Reg. 70 Inf.) au executat și ele în sectoarele lor aceleași mișcări demonstrative.

Pierderile suferite de regiment au fost destul de simțite.

Pierderi la fel, au avut și celelalte regimente.

În acțiunea demonstrativă a Reg. 68 Inf., în ziua 23 Septembrie, regimentul suferă o pierdere dureroasă: Locot. de rezervă Teodoru Ioan, moare ca un erou, în fruntea

Companiei a 8-a pe care a condus-o până atunci cu rară abnegație.

Era unul diu cei mai iubiți ofițeri.

În viața civilă a fost un vrednic slujbaș, fiind director al Prefecturii Argeș.

Deși înaintat în vârstă și albit la păr, a fost dintre ofițerii cari și-a exprimat dorința de a merge cu regimentul

Lt. Rez. Teodoru I.

Cdt. Comp. 8.

la partea activă. — În toate acțiunile la care a luptat regimentul, a fost un exemplu și o icoană vie pentru trupa ce o comanda.

Nu știu ce se petrecea în sufletul Locot. de rezervă Teodoru, cu câteva zile mai înainte de ziua fatală!

Era vesel și cu vreo 2-3 zile înainte și-a tuns frumoasa lui barbă albă.

În dimineața de 23 Septembrie după ce primește ordine de a executa acțiunea ofensivă cu compania s'a, trecând pe la postul de comandă al regimentului, s'a abătut pentru câteva clipe la mine, m'a îmbrățișat și m'a sărutat.

Imi era drag de el, îl iubeam ca pe un frate și-l respectam, pentru că era un om dintr'o bucată.

Puțin timp după ce ne-am despărțit, focurile — în special cele ale artileriei inamice — s'guduiau din ce în ce mai puternic văzduhul.

Pe când compania Locot. Teodoru se desfășura în trăgători la mai puțin de 400 m. de postul de comandă și în momentul în care bravul ofițer își îmbărbăta ostașii, un șrapnel s'a spart deasupra companiei, și o blestemată alică s'a înfipt în tâmpla lui stângă.

O șuviță de sânge a început apoi să răsară din tâmpla rănită, el s'a înclinat ușor și s'a stins fără a mai scoate un cuvânt s'a întins cuminte pe iarba verde ca pentru un somn adânc și binefăcător.

L-am văzut peste puțin timp, părea că doarme.

Era înconjurat de dragostea camarazilor, pe a căror fețe întristate se strecura câte o lacrimă furișe.

A fost îngropat cu toată cinstea la cimitirul din Peștera, înscriindu-se printre eroii Reg. 68 Infanterie.

Notez pierderile în trupă : 7 soldați morți ; 6 sergenți, 14 caporali și 148 soldați răniți.—Total : 1 ofițeri și 7 soldați morți 168 răniți.

În seara zilei de 24 Septembrie, regimentul se deplasează spre dreapta, urmând a ocupa tranșeele cuprinse între cota 132 (exclusiv) și până la litera D din Dealul Cisme (exclusiv Mulciava) având Batalionul I și III în linia întâia, Companiile 5 și 7 în linia doua, iar compania 6 și 8 în rezervă de brigadă.

În zilele următoare de 25, 26, 27 și 28 regimentul ocupă același front. — S'a început amenajarea tranșeelor, facerea de adăposturi și apărări accesorii.

Serviciul de siguranță noaptea s'a făcut prin posturi înaintate, care au dat o rețea de santinele îndoite înaintea liniei, iar în timpul zilei prin observatori, așezați în tranșee. BCU Cluj / Central University Library Cluj

În timpul acestor zile s'a efectuat un slab schimb de focuri de patrule și bombardament de artilerie.

Am avut 2 soldați răniți în patrulă.

În ziua de 29 după amiază, se procedează la predarea sectorului Regimentului 10 Infanterie rus, care ne-a schimbat în noaptea de 29/30 Septembrie 1916.

La ora 11 noaptea, regimentul se pune în marș cu direcțiunea Peștera, unde trupele au cantonat în acea noapte, urmând ca a doua zi să îmbarce la Mircea Vodă pentru Ploești.

Cu aceasta se încheie acțiunea Regimentului 68 Infanterie în Dobrogea.

Regimentul a înscris pagini frumoase în istoricul unității și meritul este cu atât mai mare, cu cât moralul în general al trupelor din Dobrogea, atunci când ne-am dus pe acel front, era cât se poate de scăzut. — Fără ca ofițerii și trupa să se influențeze de greaua situație, cu un elan plin de încredere în victorie s'au avântat la luptă, contribuind la oprirea ofensivei dușmane.

RECAPITULARE

În Dobrogea, regimentul a operat dela data de 5 până la 29 Septembrie 1916 inclusiv.

În timpul acestor 24 zile, activitatea regimentului se rezumă la oprirea ofensivei Bulgaro-German și respingerea ei dincolo de Cocargea. — Regimentul a acționat în stânga satului Cocargea, respingând și ocupând înălțimile dealului Caciamac-Orman.

A ocupat apoi în mai multe rânduri diferite sectoare, cărorora le-a amenajat tranșeele, a contribuit la facerea bordeelor și la apărările accesorii dinapoia tranșeeleor. — În zilele de 17, 18, 19, 20, 21. 22. 23, a acționat în sectorul din fața Enigelei, cu scop de recunoaștere și de demonstrație, cu care ocazie a suferit grele pierderi în parte inutile.

Pierderile în total, în timpul luptelor din Dobrogea, sunt :

Ofițeri :

Morți : 1 căpitan, 1 locot., 1 sublocot.

Total : 3 ofițeri.

Răniți : 1 maior, 7 sublocot. ; total 8

Total răniți și morți : 11 ofițeri.

Trupă :

Morți : 31 gradați și soldați.

Răniți : 439 gradați și soldați.

Dispăruți : 75 gradați și soldați.

În total 545 trupă.

În ziua de 30 Septembrie, regimentul s'a imbarcat în 4 trenuri în gara Mircea Vodă, primul tren plecând la ora 4 p. m., celelalte succedându-se din două în două ore.

S'a continuat călătoria pe căile ferate până în ziua de 2 Octombrie, când s'a ajuns la gara Corlătești, de unde regimentul s'a pus în marș în direcția orașului Ploești, cantonând în marginea de Sud Vest a orașului (cantonamentul a fost făcut pe strada Rudului).

În ziua de 2 și 3 Octombrie 1916, regimentul a stat

în cantonament, în care timp s'a ocupat cu curățenia și aranjarea echipamentului,

În urma ordinului Diviziei 12-a, regimentul în ziua de 3 Octombrie ora 3.30' p. m., se pune în marș în direcția satului Târgușorul Nou, unde a ajuns în noaptea de 3 Octombrie, făcând bivuac în pădurea dela intrarea satului.

IBL UNIV. CLUJ

0169 11. 1. 1938
BCU Cluj / Central University Library Cluj

EXEMPLAR I BBAI

**AM INCHEIAT ACI NOTELE ZILNICE REFERITOARE
LA LUPTLE DIN DOBROGEA, CĂRORA LE URMEAZĂ
CELE PUBLICATE IN 1936 IN LUCRAREA „CONTRIBUȚIUNI
ISTORICE LA LUPTA PENTRU APĂRAREA CĂMPULUNGU-
LUI“.**

**VIITOAREA BROȘURĂ VA CUPRINDE NOTELE ZIL-
NICE DIN OPERAȚIUNILE REGIMENTULUI IN RETRAGERE.**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

TABLA DE MATERIE

IN LOC DE PREFAȚĂ	5
CU REGIMENTUL 68 INFANTERIE IN TIMPUL CONCEN- TRĂRILOR DIN 1914-1915, LA MOBILIZARE ȘI IN LUPTELE DIN DOBROGEA	9
CONCENTRAREA REGIMENTULUI	15
MERSUL OPERAȚIUNILOR DUPĂ PLECAREA REGIMEN- TULUI DIN GARNIZOANA DE REȘEDINȚĂ	20
OPERAȚIA DEMONSTRATIVĂ DE TRECEREA DUNĂREI LA FLĂMÂNDA	22
OPERAȚIUNILE DIN DOBROGEA	25
RECAPITULAȚIE	